

Noa geen tijd.

fictie

geschreven door Amber Agten.
met prenten van het internet.

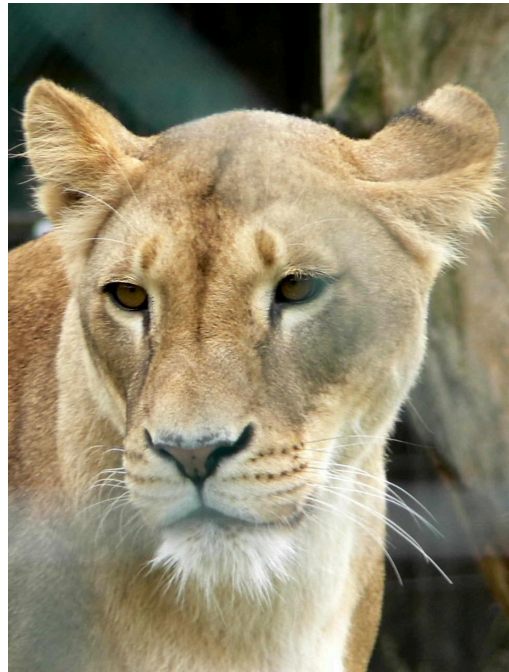
en Lisa nog een verhaaltje? Ja oma, graag. Het verhaal begon zo. Er was eens een meisje, haar naam is Noa, ze is bevriend met bijna alle dieren. Op een dag liep ze naar de apen. Krul en Staart. Ze waren druk bezig met bananen zoeken. Krul keek op en zei: "Sorry Noa, geen tijd voor jou!" En ze sprongen weg.

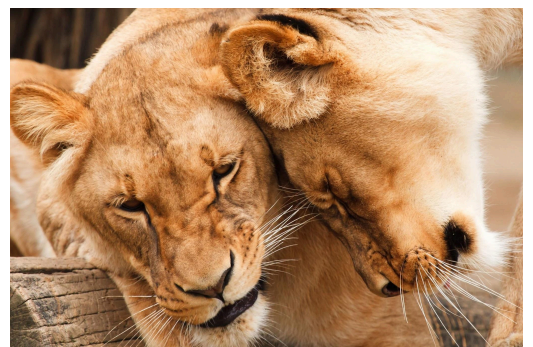
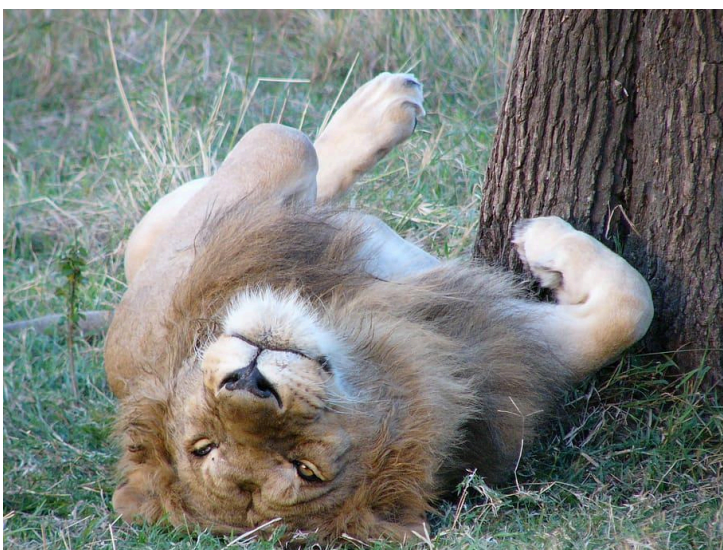
internet

Daarna ging ze naar de leeuwen. Leo en Leon.
Ze waren het jagen op herten beu. Dus nu op een zebra.
Leon keek op . en zei “sorry Noa geen tijd”.

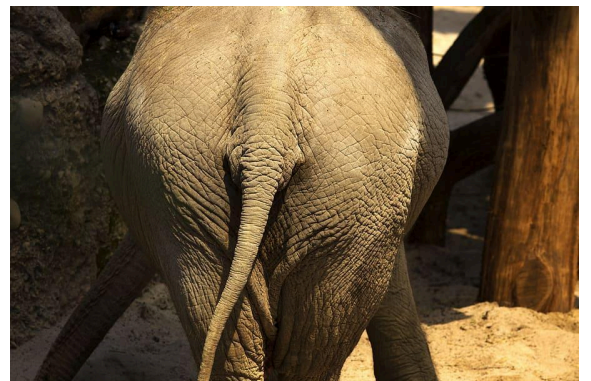
internet

Noa zuchtte “uhhh” misschien hebben de olifanten wel tijd voor mij. Dus ze ging daar naar toe. toen ze aankwam en de olifanten haar zagen, zeiden ze “nee Noa, geen tijd”! maar Los en Span.....

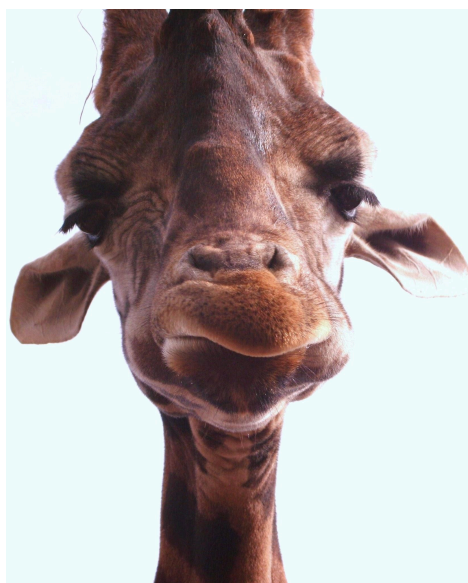
internet

Niemand heeft tijd voor me. zei Noa. Dan misschien naar de giraffen, die hebben altijd wel een plekje vrij. toen ze aankwam riep ze hoi Lang hoi Kort! ze zeiden tegelijkertijd "Noa, we hebben altijd tijd voor jou maar vandaag niet, sorry" jullie ook al niet! zei Noa. Ze werd boos.

internet

De zebra's dan. Zij waren de mensen aan het foppen!
Ze staken over de straat, zonder te kijken. En dan telkens deed de chauffeur het raam open en zei " daar is wel het zebrapad"! dan giegelde ze. Noa: " Vlek en Streep mag ik " en ze rende alweer weg. dat maakte haar woedend.

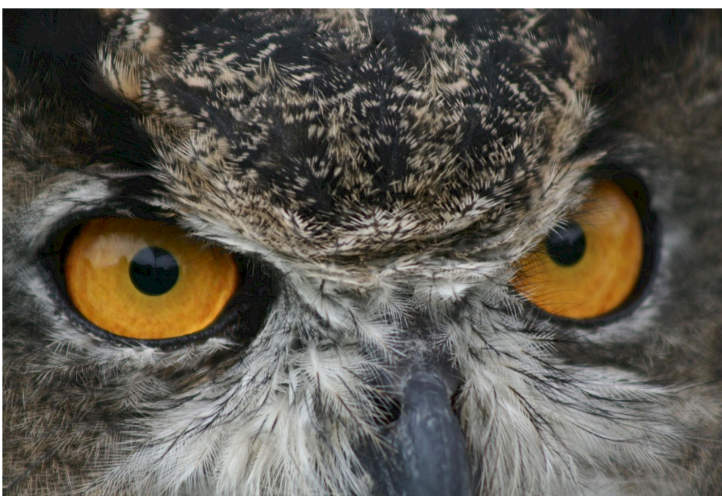
internet

Ze was zelfs zo boos dat ze gewoon stapte zonder dat ze wist waar ze naar toe ging. Opeens hoorde ze een stem. Kom maar, kindje kom. Ze schrok, maar kwam al snel weer bij. Ze ging een grot in. Ze keek niet goed uit, want ze struikelde over een steen en viel in een gat! Daar zag ze een roofvogel

internet

Ze schreeuwde : aaaaaaaaah! De roofvogel zei:dag klein kind , je verrast me. Noa trok al haar moed bij elkaar en zei " ben jij de roofvogel waar iedereen vandaan moest blijven?" ooh dus je kent me al. zei de roofvogel. IK JOU OOK, DUS IK

pik

eet

jij

je op! opeens hoorde ze: gerammel, gekreun, geduw, gebonk, gegooi, geslagen, het raarste was dat ze eten hoorden. de roofvogel en Noa keken raar. een paar seconden later stonden daar: de apen, de leeuwen, de giraffen en de zebra's. Noa keek blij ze gingen haar redden! En ze had ook gelijk, ze hadden eten mee. Noa riep “waarom hebben jullie eten mee?” De dieren hadden het te druk, ze gooide eten naar de roofvogel waardoor Noa kon ontsnappen. Ze gingen naar buiten en deden de soort muur weer dicht. achter de soort muur hoorden we de roofvogel huilen. De dieren hadden medelijden, Noa ook, dus ze deden de rots weer open. Daar zagen ze de roofvogel snikkend op de grond liggen. Noa stapte vooruit in zijn richting. Noa zei “je mag bij onze bende horen maar dan mag je ons niet opeten, goed?” De roofvogel knikte. buiten de rots was iedereen blij ze hadden iemand nieuw in de bende! en Noa had een avontuur beleefd.

en ik kan je nog verklappen ze leefden nog lang en gelukkig!

